

नेपाली - Nepali

के सम्भव छ...

द्वारा जन Shortell

प्रतिलिपि अधिकार © २००४ देखि २०२१ सम्म

यो एक कथा हो कि तपाईं आश्चर्यचकित हुनेछ र पनी तपाईं वास्तव मा के भयो स्वीकार गर्न को लागि संघर्ष गर्न सक्नुहुन्छ। तपाईं एक अनुभव गरेका छन् भने " जस्तै चमत्कार " घटना आफैलाई, एक वा भएको साक्षी, अब तपाईंलाई थाहा तपाईं एकलै छैनन् र ' को बारेमा कुरा गर्न ठीक छ। यी चमत्कारहरु मध्ये धेरै हुन्छन् र मानिसहरु उनीहरुलाई वरपरकाहरुको दृष्टिकोण को कारणले उनीहरुलाई खारेज गर्छन्। म एक आमा संग आशीर्वाद पाएको छु कि चमत्कार मा विश्वास गर्दछु र मेरो भित्र त्यो पालन पोषण।

यो दिइरहेको 'टी सिर्फ एक कहानी, यो' कुनै कुरा तपाईंको आफ्नै जीवनमा सम्भव छ तपाईं सिक्न लागि मौका। कथा को माध्यम बाट म के मैले के सिके र कसरी म अभ्यास र यी कौशल को विकास गर्न को लागि सक्षम हुन को लागि, जो म विश्वास गर्छु कि हामी सबै संग छ को बारे मा कुरा गर्नेछु।

मैले मात्र के आवश्यक थियो अनुमान गरेन, यद्यपि मेरो जीवनको प्रारम्भमा मैले भरोसा गरे कि मँ intuitively जान्दछु र २२८ वर्षको उमेरमा मैले सक्रिय प्रशिक्षण, अभ्यास र बिन्दुमा यी कौशल विकास गर्न थाले कि यो कथा मात्र सम्भव थिएन, तर शायद, शायद, अपरिहार्य पनि। मेरो इरादा तपाईं देखाउनु हो कि तपाईं यी कौशल सिक्न र बिना आफ्नो जीवनमा परिवर्तन सिर्जना गर्न सक्नुहुन्छ को अवस्थामा तपाईं आफैलाई पाउन।

यदि तपाईं आफ्नो जीवन र परिस्थितिहरु को नियन्त्रण प्राप्त गर्न मा रुचि राख्नुहुन्छ तब पढ्नुहोस् र म संग सम्पर्क मा रहनुहोस् ताकि हामी तपाईं को लागि प्रक्रिया शुरू गर्न सक्छौं। यदि तपाईं पहिले नै छन् नियन्त्रणमा सबै र यसलाई सहज जलयात्रा छ तपाईं को लागि त तपाईं मलाई जस्तै हुन्। म यहाँ के पेशकश गर्दछु जस्तो केहि खोज्दै थिइन, किनकि म पहिले नै सफल भएको थिएँ र मेरो जीवन मा पहिले नै साना चमत्कारहरु सिर्जना गर्दै थिएँ। के म बुझे छ कि म हुँदा मलाई के चढाइने २८ सक्षम किया ठ्याक्कै म के गर्न सजिलै अरूलाई सिकाउन मलाई। मेरो जीवन को धेरै जसो म यो को बारे मा अरु संग कुरा गर्छु र उनीहरु एक ठाउँमा कि उनीहरु स्वीकार वा बुझ्दै थिए कि म के बारे मा साझा गर्दै थिएँ। यो सायद तपाईं पनि हो। हामी मध्ये केहि संग, हाम्रो पाठ अरुलाई के हामी पहिले नै थाहा छ संग साझेदारी मा राम्रो बन्नु छ। को लागि तपाईं को some यो जानकारी सिक्दै आफैलाई लागि प्राथमिकता हो।

जुन सँधै यो तपाईंको लागि हो मँ आश्वासन दिन्छु कि यहाँ तिम्रो लागि मूल्य छ भले ही बर्फ तोड्ने हो कि हामीले सोचेका थियौं कि असम्भव चीजहरु वास्तव मा सम्भव छ र सम्भव हुन सक्छ ...

ठीक छ त्यसैले कथा यो हो कि म मेरो कार को पा wheel ग्रा मा सुतेँ र एक पोल टाउको मा भाग्यो र त्यो साँझ गहन हेरचाह इकाई मा समाप्त भयो र मेडिकल स्टाफले मलाई रात बिताउने आशा गरेनन्। भोलिपल्ट हे मेरो फेफडों र केहि अन्य अंगहरु को 1.5 बाहिर लिन चाहन्थे । २.५ दिन पछि म शल्यक्रिया नगरी अस्पताल बाट बाहिरिएँ।

तर

के सम्भव छ जब

- मलाई मेरो आफ्नै उद्देश्य थाहा छ
- म आफैँलाई बिन्दुमा विश्वास गर्दछु जहाँ म मेरो जुनून र मुटुको इच्छा पछ्याउन इच्छुक छु र म मेरो आफ्नै संवेदनशीलता र प्रेरणा लाई महत्व दिन्छु

कार दुर्घटना भन्दा पहिलेको जीवन

एम लागि वाई सारा जीवन म मानिसहरू आफू र आफ्नो भित्री अंतर्ज्ञान विश्वास मदत हुनेछ थाह थियो। मैले एउटा ब्यापार सिकाएको छु मानिसहरु जहाँ बाट आएका छन्, उनीहरु कहाँ जाँदैछन् र किन उनीहरु यहाँ छन्, आफैँलाई आध्यात्मिक रूपमा बुझ्छन्। म १ 7 since देखि यो अंश समय पढाईरहेको थिएँ ।

यसको सट्टा यो आध्यात्मिक ब्यापार बृद्धि गर्न को लागी म विचलित भयो र अर्को व्यवसाय शुरू गरेँ । जब मेरो ब्यापार बढ्दै थियो र साँच्चै यो बन्द गरीरहेको थियो किनकि मँ आफ्नो स्वास्थ्य मा लगनशीलतापूर्वक काम गर्दा मानिसहरुको स्वास्थ्य मा मद्दत मा ध्यान केन्द्रित थियो। म अविश्वसनीय रूप देखि शक्तिशाली पोषण पूरक लिईरहेको थिएँ र सबैलाई मेरो नतिजा (जो यी पूरकहरु को एक परिणाम को रूप मा हुन सक्छ) संग साझा ।

यो पछि म यी पूरकहरु कि चीजहरु मेरो शरीर मा परिवर्तन शुरू गर्न लाग्थो । मैले लामो समय पहिले सिकेँ जब कोहि पूरक लिईरहेको छ र उनीहरु कुनै फरक देख्दैनन् तब पूरक त्यो व्यक्ति को आवश्यकता को लागी अपर्याप्त हुन सक्छ । जनताको जीवन परिवर्तन देखीरहेको छ , र उनीहरु लाई आफ्नो स्वास्थ्य पुनः प्राप्त गर्न को लागी देखीएको छ र पीडा बाट आफूलाई छुटकारा पाउन को लागी, कि उनीहरु लाई मात्र स्वीकार गर्न को लागी आएका थिए, मेरो लागी धेरै प्रेरणादायक थियो। मैले मेरो जीवनको धेरैजसो पीडामा बिताएको थिएँ र कसैले केहि सरल सत्यहरु लाई व्याख्या गर्न सकेनन्, कि जब मैले उनीहरुलाई लागू गरेँ, मेरो स्वास्थ्यमा ठूलो फरक पारे। यो तब थियो कि म धेरै मद्दत गर्न को लागी जो कोहि मद्दत चाहान्छु मा ध्यान केन्द्रित भयो।

मैले आफैँलाई एक प्रतिज्ञा गरे कि जब यो स्वास्थ्य व्यवसाय बाट मेरो अवशिष्ट आय \$ 5000 एक महिना मा पुग्यो म मानिसहरुलाई आध्यात्मिक र आफैँलाई जीवन को माध्यम बाट यात्रा लाई बुझ्न मद्दत गर्न जान्छु । मेरो आमदानी \$ १०,००० भन्दा बढि एक महिना मा बढ्न को लागी जारी छ र म मेरो वचन बिर्सिएको थिए। मेरो सम्पूर्ण फोकस अधिक आय आर्जन को बारे मा भएको थियो। कुनै न कुनै रूपमा म मेरो वरपरका मानिसहरु जसको ध्यान आफ्नो जीवन मा पैसा थियो सुन्न थाले। म के को लागि बन्द ट्याक थियो महसुस गरेनन् **म**संग गर्न चाहन्थे **मेरो** जीवन।

कति पटक यो हुन्छ कि के हाम्रो दिल को लागी रोईरहेको छ, हामी टाढा राख्छौँ जब सम्म अरु केहि भएको छ। धेरैजसो मानिसहरु को लागी आज, यो अक्सर पैसा संग सम्बन्धित छ।

त्यतिबेला त्यो थियो

कार दुर्घटना २ June जुन २००३

म ग्रामीण इलाकामा त्यो सप्ताहन्त मा हाम्रो स्वास्थ्य व्यवसाय मा नेताहरु को लागी एक नेतृत्व शिविर को सुविधा प्रदान गर्दै थिए । सबै थकाइ लागेका थिए र आइतबार मध्य दिउँसो घर को लागी लागे।

मँ ४ बजे को बारे मा छोडेर मँ केहि ग्राहकहरु संग डिनर को लागी घर को बाटो मा एक नियुक्ति थियो। लिनेट (मेरी तत्कालीन श्रीमती), हेलेन (मेरी बहिनी) र केहि अरुले जोड दिइरहेकी थिईन् कि म संग कोहि मेरो साथमा रहन को लागी मेरो संग यात्रा गर्न को लागी छ। म धेरै स्पष्ट थिएँ कि म एकलै जान्छु।

मँ महान आत्माहरु को नेतृत्व मा साँच्चै काम हामी सप्ताहन्त मा गरेको थियो संग खुसी। सप्ताहांत मानिसहरु लाई आफ्नो सफलता को लागी जिम्मेवार हुन को लागी मद्दत गर्न को लागी र उनीहरु लाई आफ्नो जीवन मा नतिजाहरु मा नियन्त्रण छ भन्ने महसुस गर्न को बारे मा थियो।

म तीन घण्टा को यात्रा मा एक घण्टा को बारे मा एक शहर मा पुगेँ र धेरै थकित र निद्रा लागेको थियो। यो शहर को अर्को पट्टि म पा wheel्ग्रा मा सुतेँ। जाहिरा तौर पर त्यहाँ कोहि पछी लागेका थिए र उनीहरुले भने कि म बुनाई गर्न थाले, तर सडक को मेरो छेउमा रहे, र पनि ढिलो शुरू भयो।

मेरो कार आउदो यातायात को माध्यम बाट सडक पार भयो र जब म सडक को अर्को छेउ मा खाडल मा एयरब्याग फुलेको र म ब्यूँझें। जब एयरब्याग्स फुल्छ कार एक सेतो पाउडर संग भरिन्छ र त्यसैले म केहि देख्न सकिदैन। म बाहिर काम गर्न सकिन किन म केहि देख्न सकिदैन।

किनकि म केहि पनी देख्न सकिदैनथे, मलाई थाहा थिएन कि कार कता लैजानु पर्छ र म मेरो दाहिने हात को ढोका संग एक स्टम्प हिकाँएँ, म बायाँ तिर चलायो र त्यसपछि एक पाइप संग एक तटबन्ध हिट (एक ड्राइववे) र अगाडि दुई टायर बाहिर उडायो। त्यसपछि मैले मेरो दायाँपट्टि एउटा गेट पोस्टमा हिकाँएँ र फेरी बायाँ फर्के। मलाई लाग्यो कि कार एउटा ठूलो बाँधको छेउमा जाँदैछ। यो एक गहिरो "V" नाली थियो। म नाली को तल्लो मा यसको साथ शीर्षक थियो।

एयरब्याग धुलो अब मेरो लागी बिजुली को पोल मेरो अगाडि आउँदै गरेको देख्न को लागी धेरै कम भएको थियो ... धेरै छिटो। मैले टाढा लैजाने कोसिस गरेँ र कारले बिस्तारै स्टीयरिंग व्हील को प्रतिक्रिया दिईन् (मलाई थाहा भयो पछि टायर उडाएको थियो)।

तुरुन्तै मैले ध्रुव माथि आउँदै गरेको देखेँ, मेरो जीवन मेरो आँखा बाट बग्यो । मैले लिनेट (तब श्रीमती) र एम्बर (३ बर्षकी छोरी) र मेरो उद्देश्य देखेँ र मलाई थाहा थियो यो मेरो मर्ने समय थिएन।

मैले मेरा स्वर्गदूतहरुलाई जोड दिएर भने

"यो होईन, मेरो समय सकिएको छैन!"

मैले यो भनेको पल मा, सेतो बत्ती माथि बाट कार मा आयो र मलाई एक चक्कर मा घेरिएको र मलाई सुरक्षात्मक ऊर्जा को कोकुन मा लपेटो। एकै समयमा मलाई पोल मा ठोक्किने कार को एक दृष्टि दिईयो र म संग आराम गर्न को लागी आउनुभयो र त्यसपछि म दुई जना मानिसहरु को मद्दत संग कार को अगाडिको वरिपरि हिड्दै थिए, एक मेरो दुबै छेउमा। मलाई थाहा छ म ठीक छु।

म आराम र दुर्घटना मा आत्मसमर्पण, थाहा छ म ठीक हुनेछु। **मलाई बिल्कुल कुनै डर थिएन र पूर्णतया भरोसा थियो।**

म पूरै समय सचेत रहें र कार आराम गर्न आउँदा मलाई थाहा थियो कि मेरो छातीमा चोट गम्भीर छ तर मैले कहिले अनुमति दिएन, एक सेकेन्ड को एक अंश को लागी, म मर्छु भन्ने कुनै पनि सोचेको छैन। मँ दुर्घटना बाट टाढा हिड्ने र ठीक छ मेरो आध्यात्मिक सहयोगीहरु को मेरो टीम बाट प्राप्त दर्शन मा भरोसा छ।

कार पोल को सामने (पुलिस अनुमान 85 किमी/घन्टा) कार को अगाडि को केन्द्र को बीचमा र त्यसपछि आराम गर्न आए। मलाई पछ्याउने व्यक्तिले भन्यो कि म पोलमा छिटो छु। जाहिर छ यो हुन्छ किनकि मानिसहरुलाई थाहा छैन कि उनीहरु एक्सेलेरेटर मा धकेलिएका छन् ब्रेक हैन।

कार आराम गर्न आयो र म मेरो फोक्सो मा हावा लिन को लागी हताश संघर्ष। यो घुमाइएको जस्तै थियो (पछि मैले थाहा पाए कि मेरो फेफडों रगत संग भरिएको थियो)।

कतै रगत थिएन। वास्तवमा मैले दुर्घटना बाट प्राप्त गरेको एकमात्र कट मेरो दाहिने नलीमा एउटा सानो कट थियो जुन केवल एक सेन्टिमिटर रगत बग्यो।

दुई जना मानिस गाडी को छेउमा दौडेर आए र मैले चिच्याए कि कार आगोमा थियो (एयरब्याग बाट धुलो धुवाँ जस्तो देखिन्थ्यो) उनीहरु कार को ढोका खोल्न कोसिस गरे र बिजुली को झटकाहरु बाट पछाडि पल्टिएको थियो।

हामीले सोचे कि कार कार ब्याट्री द्वारा विद्युतीकृत भएको थियो।

अब म सानो सास फेर्न सक्थें।

मैले कन्सोल र मेरो मोबाइल फोन मा 700०० डलर को नगद को एक रोल समाते।

उनीहरुले ढोका खोल्न को लागी धेरै पटक कोसिस गरे जब सम्म उनीहरु ढोका को माथी आफ्नो औंलाहरु राखेर ड्राइभर को ढोका खोलेनन् जहाँ यो झुण्डिएको थियो र त्यसपछि उनीहरु लाई ताने। पूरै समय उनीहरु ढोका समातेर बिजुलीको झटकाको अनुभव गरिरहेका थिए। गाडीको हरेक प्यानल बकलिएको थियो। कार एकदम छोटो थियो! चालकको ढोका पनि खाल्डोमा एक स्टम्पले क्षतिग्रस्त भएको थियो।

एक पटक ढोका खुल्ला थियो उनीहरुले भने कुनै धातु को भाग नछुनुहोस्। तेसैले म धेरै सावधानी संग इन्च इन्च द्वारा हिँड्ने वरिपरि swung र मेरो आफ्नै बाहिर निस्क्यो। दुई जना मानिसहरु एक एक हात लिनुभयो र मलाई कार को अगाडि को लागी चारै तिर मार्गदर्शन गरीरहनुभएको थियो। यो मैले देखेको दर्शन जस्तै भयो।

मलाई मेरो मुटु मा थाहा थियो कि यदि मँ राखे म मर्छु। मलाई थाहा थियो यदि म बस्छु भने म ठीक हुन्छु। म मेरो घुँडा माथि बसेर मेरो हात मेरो छाती र मेरो टाउको अगाडी झुकाव संगै बसे। जुन क्षण म बसेँ मैले मेरो शरीरमा ऊर्जा च्यानल गर्न शुरू गरें र मेरो दिमागमा सबै चीज पहिले भन्दा राम्रो संग मर्मत गरीरहेको देखे। हरेक सेकेन्ड म मेरो शरीर को पुनर्निर्माण को हात मा काम मा ध्यान केन्द्रित थियो।

गाडीहरु जताततै रोकिएका थिए।

एयरब्याग एक धेरै टक्कर दुर्घटना मा अप्रभावी छन्, किनकि उनीहरू पहिलो प्रभाव संग तैनाती, जो मेरो स्थिति मा खाडल थियो र जब मलाई यो आवश्यक थिएन। एयरब्याग तब बेकार थियो जब म पोल मा हिटें (वास्तव मा त्यहाँ बोल्टहरू स्टीयरिंग व्हील बाहिर स्टिकिंग थियो जहाँ मँ यो हिट)।

यो जाडो मा आइतबार दिउँसो 5 बजे थियो, अझै पनी केहि हल्का तर यो चिसो थियो, एक चिसो हावाको साथ बादल लाग्यो।

मानिसहरू दौडेर आए।

एक महिला मेरो छेउमा उभिएर आए र भनिन् कि उनी एक नर्स हुन्। उनले मलाई धेरै प्रश्नहरू सोधिन्, जुन मलाई याद छ कि मँ ठीक छु तर धेरै चोट लाग्यो र सास फेर्न समस्या भयो।

कसैले न्यानोपन को लागी मेरो वरिपरि एक चाँदी "स्पेस कम्बल" राखे। मेरो पीठमा चिसो हावा चलिरहेको थियो।

लिनेट मेरो पछाडि एक घण्टा को बारे मा यात्रा गरीरहेकी थिईन् त्यसैले मलाई थाहा थियो कि म उसलाई रिंग गर्न को लागी आवश्यक छ। मलाई यो पनि थाहा थियो कि उनी अझै मोबाइल दायरामा थिएनन्। उनको कार मा एम्बर, अप्रिल (सौतेनी छोरी) र मेरी बहिनी हेलेन जो जुम्ल्याहा बच्चाहरू संग धेरै गर्भवती थियो।

मैले फोन गरें र एउटा सन्देश छोडें,

"नमस्ते हनी, भर्खरै तपाईंलाई थाहा दिनुहोस् कि मलाई थोरै झट्का लागेको छ र उनीहरू मलाई अस्पतालमा जाँचको लागी लगिरहेका छन्। सबै ठीक छ।"

त्यसपछि मैले माइकललाई मेरो एक घनिष्ठ साथीलाई फोन गरें जो शिविरमा थिए र जो शहर मा बसोबास गरे म भर्खरै आएको थिएँ जुन मात्र १० मिनेट टाढा थियो।

मैले फोन गरेर भने,

"माइकल म एउटा गम्भीर कार दुर्घटना भएको छ र मलाई तपाईंको मद्दत चाहिन्छ। लिनेट चाँडै यहाँ संगै हुनेछ र मलाई यहाँ तिम्रो आवश्यकता छ जब उनी यहाँ आउँछिन्, म त्यस्तो र यस्तै बन्द छु।"

माइकल करिब १० मिनेटमा दृश्यमा आइपुगे

मैले माइकललाई सोधें कि दुई जना मानिसहरू जो मलाई कार बाट बाहिर निकाल्न को लागी मँ उनीहरूलाई धन्यवाद दिन चाहन्छु। माइकल मकहाँ फर्केर आउनुभयो र भन्नुभयो कि NOBODY ले कारलाई छुनु पर्ने थियो किनकि मैले खसेको पोल 66,000 भोल्ट बोकेको थियो र इन्सुलेटरहरू भाँचिएका थिए र ३ वटा तारहरू पोल र कार बाट छोटो भैरहेको थियो। उनले भने कि जो कोहीले कार छुनुभयो सायद मर्नेछन्।

उहाँ भीड को माध्यम बाट चारैतिर सर्नुभयो र सबैलाई सोध्नुभयो यदि उनीहरूलाई थाहा थियो कि ती दुई केटा थिए जो मलाई बाहिर निकालेका थिए। उनी उनीहरूलाई भेटाउन सकेनन् र मानिसहरू भन्छन कि कसैले दुर्घटना स्थल छोडेनन्।

पुलिस आइपुग्यो र मलाई सोध्यो कि म कारमा एकलै छु। मैले स्वचालित रूपमा "होइन" भनेँ बिल्कुल सोच्दैनन् किन उनीहरू मलाई सोधिरहेका थिए। उनीहरू टाढा गए र फिर्ता आए र मलाई सोधे कि मँ

कारमा एकलै थिएँ र फेरी मैले "होइन" भने। उनीहरू तेस्रो पटक फर्केर आए र आफ्नो आवाज मा धेरै चिन्ता संग सोधे "के तिमि संग गाडी मा कोहि थियो?"। मैले बुझें कि उनीहरू मलाई किन सोधिरहेका थिए किनकि उनीहरू शरीर खोजिरहेका थिए। म छक्क परें कि मैले होइन भन्यो र अब भन्यो "होइन, म संग कार मा कोहि थिएन"।

एम्बुलेन्स आयो।

एम्बुलेन्स अधिकारीले मलाई केहि प्रश्न सोध्नुभयो। त्यसपछि उसले मलाई नजिकको शहर मा प्रमुख अस्पताल जान आवश्यक छ निर्धारित

एम्बुलेन्स अधिकारीहरूले मलाई स्पाइन बोर्डमा सुताउन खोजे। उनीहरूले मलाई २ सेन्टीमिटर मात्र पछाडि सारेका थिए र म रोक्न चिच्याएँ। दुखाइ अविश्वसनीय थियो र मलाई थाहा थियो कि उनीहरू मेरो शरीर मा सबै तनाव को कारणले मलाई कम गर्न सक्दैनन्। उनीहरूले मलाई फेरि सीधा स्थितिमा फर्काए।

म मेरो शरीर लाई कडा भाँचिएको पसलीहरू संग रक्षा गर्न को लागी कडा गरीरहेको थियो। मलाई थाहा थियो कि यदि उनीहरूले मलाई यसरी घटाए कि उनीहरू केहि भयावह हुने थियो, कि यो मेरो मृत्यु को परिणाम हुन सक्छ।

मेरो टाउको मा मैले मेरा स्वर्गदूतहरूलाई सोधे "म के गर्न जाँदैछु?"

मेरो एन्जिल्सले भने कि म दृढ हुन र लिनु पर्छ, र उनीहरूलाई के गर्ने भनेर बताउन को लागी। मेरा स्वर्गदूतहरूले मलाई भने, "जनतालाई दोहोर्‍याउनुहोस् हामी तपाईंलाई के भन्छौं।"

त्यसोभए मैले एम्बुलेन्स मानिसलाई धेरै दृढताका साथ दोहोर्‍याएँ कि मेरा स्वर्गदूतहरू मलाई के भन्दै थिए तर उसलाई बताइरहेका थिएनन् कि निर्देशनहरू कहाँ बाट आउँदै थिए,

"यो हामी के गर्न गइरहेछौं, एक दुई पुरुष मेरो रीढ़ को बिरुद्ध ठाडो कडा रीढ़ को बोर्ड पकड र बिस्तारै कडा र कडा धकेलिरहन्छ जब सम्म म मेरो सबै मांसपेशिहरू लाई आराम गर्न सक्षम छैन (जो मेरो होल्डिंग बाट धेरै तंग थियो। शरीर सँगै) र मँ बोर्ड मेरो सबै वजन लिन अनुमति दिन्छु। जब म आराम महसुस गर्छु र मैले मेरो मांसपेशिहरू लाई छोडेको छु तब म पूरै बोर्ड मा झुकाव हुनेछ। त्यसोभए मेरो संकेत मा तपाईं बोर्ड लाई बिस्तारै र सजीलो कम गर्न को लागी शुरू गर्न सक्नुहुन्छ त्यसैले म मेरो मांसपेशिहरू लाई फेरि कडा छैन। एक पटक म तल झर्छु तब तपाईं मलाई बोर्ड संग इन्च गर्न सक्नुहुन्छ। यो लगभग १५ मिनेट लिनेछ "

मँ आफैँलाई मानसिक रूपमा सँगै मिलेको छु यस बिन्दुमा जानको लागी मलाई यी पुरुषहरू र मेरा स्वर्गदूतहरू लाई पूर्ण रूपमा भरोसा गर्नु थियो। मलाई थाहा थियो कि म मेरो जीवन उनीहरूको हातमा राख्दै थिएँ। उनीहरूले यो गरे र मैले मलाई र बोर्ड लाई कम गर्न को लागी भने तर यो चिकनी र ढिलो हुनु पर्छ! यो केहि समय लाग्यो। एक पटक जब म तल झिकें मैले उनीहरूलाई बोर्ड संग इन्च गर्न भने।

तिनीहरूले यो गरे र त्यसपछि मलाई टूली मा उठाए।

पुरुष प्यारामेडिक मेरो साथमा पछाडि आए।

एक पटक एम्बुलेन्स मा उहाँले भन्नुभयो कि उहाँ मलाई मोर्फिन दिन जाँदै हुनुहुन्छ र मैले "होइन" भने। उसले मलाई सोध्यो "के तिमीलाई पीडा छैन?" मैले भनें, "तपाईं जस्तो पीडा सम्भवतः कल्पना गर्न सक्नुहुन्न, अविश्वसनीय पीडा"।

"त्यसोभए तपाईं किन कुनै मोर्फिन चाहनुहुन्न?" उसले सोध्यो।

मैले जवाफ दिएँ "पीडा मात्र मलाई ग्रह पृथ्वीमा ग्राउन्डि हो। म kn ओ W मेरो हृदयमा यदि म बस मृत्यु मा बन्द बहाव भनेर morphine थियो। म kn ओ W दुखाइ म मलाई राखन s पृथ्वीमा ढाकिएको, मलाई म अझै पनि हा भन्ने तथ्यलाई वर्तमान राखन ve भौतिक शरीर "।

"जब म अस्पताल पुगेँ र मँ के भैरहेको छ भनेर महसुस गर्न सक्षम हुनको लागी म 'यो संग हुन चाहन्छु' ताकि म उनीहरुलाई ठ्याक्कै के भैरहेको थियो भनेर बताउन चाहन्छु।। यसो भन्दैमा म आफैँलाई भविष्यमा राख्दै थिएँ कि म अस्पतालमा जीवितै आइपुग्छु र स्टाफलाई महत्वपूर्ण जानकारी दिन तयार छु। मैले कहिल्यै मर्ने सोचेको छैन। त्यसोभए अर्को केहि दिनहरुमा म लगातार मेरो भविष्य को बारे मा कुरा गरेँ र के हुँदैछ। यो एक सचेत छनौट थिएन तर मेरो अटूट विश्वास को परिणाम हो कि म बाँचेछु।

{ एक बच्चा को रूप मा म अक्सर मेरो औलाहरु stubbing थियो र दुखाइ को त्यो गहिरो प्रकार संग चोट लागेको थियो। एक दिन मैले मेरो स्वर्गदूतलाई सोधेँ कि म कसरी यस प्रकारको दुखाइ हटाउन सक्छु, मेरो परीले भनिन् "तपाईँ दुखाइ हटाउन सक्नुहुन्न तर तपाईँ यसलाई स्वीकार गर्न सक्नुहुन्छ, यसको साथ एक हुनुहोस्, महसुस गर्नुहोस् कि यो एक प्रकार्य छ।" त्यसोभए मैले आफैँलाई सोचेँ, दुखाइको उद्देश्य के हो? मैले महसुस गरेँ कि दुखाइ मलाई बताउनु थियो कि केहि गलत थियो र मेरो शरीर को त्यो क्षेत्र लाई ध्यान चाहिन्छ। तेसैले मैले फेरी मेरो परी लाई सोधेँ "के दुखाइ मेरो शरीर मा एक क्षेत्र को एक सूचक हो कि ध्यान चाहिन्छ?" जवाफ "हो" थियो।

मैले तब सोधेँ, "त्यसोभए यदि मँ स्वीकार गर्छु कि दुखाइले आफ्नो काम गरिसकेको छ र म अब ध्यान को लागी कि क्षेत्र को आवश्यकता छ र म आवश्यक कारबाही गर्न शुरू गर्न को बारे मा पूर्ण रूप मा सचेत छु, तब दुखाइ को लागी अब कुनै आवश्यकता छैन?" जवाफ फिर्ता "हो" थियो।

मैले यो एक बच्चा को रूप मा अभ्यास गर्न शुरू गरेँ, मलाई लाग्छ कि म अब १० वर्ष भन्दा पुरानो थिइँ मैले मेरो आध्यात्मिक सहयोगीहरु (स्वर्गदूतहरु) संग यो कुराकानी गरेको थियो, र मैले दुखाइ को बारे मा के सिकेका थिए। मैले एक क्षेत्र को लागी ऊर्जा च्यानलिंग को बारे मा बुझे कि उपचार को रूप मा मैले हातहरु को बिछ्याउने को बारे मा बुझेँ र यो कती शक्तिशाली उपचार को लागी थियो। म मेरो औला stub र तुरुन्तै दुखाइ को सन्देश स्वीकार गर्न सक्छु र प्रतिबद्ध कार्य गर्न को लागी

- 1) दुखाइ को सन्देश स्वीकार र यसको काम गर्न को लागी धन्यवाद,
- 2) च्यानल क्षेत्र को ऊर्जा
- 3) पुरा तरिकाले आराम गर्नुहोस्, कुनै पनी सोच्नुहोस् कि दुखाइ "दुखाइ" मात्र हो कि यो एक सन्देश पठाईरहेको छ कि अब स्वीकार गरीएको छ।
- 4) दुखाइ तुरुन्तै कम हुन्छ र प्रायः पूर्णतया टाढा जान्छ। }

एम्बुलेन्स मान्छे जो म संग थियो भन्यो कि सवारी अर्को सानो शहर सम्म कुनै न कुनै सम्म थियो र मैले ठीक भने।

हामी बिस्तारै र सायरन बिना यात्रा (रोशनी को बारे मा निश्चित छैन)
सवारी ढिलो र पीडादायी थियो।

मैले हरेक टक्कर र हरेक आन्दोलन अत्यन्तै पीडादायी लाग्यो। म कसरी मेरो शरीर, फिट, स्वस्थ, बलियो र राम्रो हुन चाहान्छु मा ध्यान केन्द्रित रहेँ। म मेरो शरीर निको र पूरा को रूप मा कल्पना थियो।

हामी अस्पताल को लागी शुरू भएको केहि बेर पछि मेरो मोबाइल फोन बज्यो र मैले देखे कि यो मेरो नियुक्ति हो कि म जाँदै थिएँ जब म दुर्घटनामा परेँ। मैले फोन उठाउनु पर्ने बताए। मैले उसलाई थाहा दिन आवश्यक थियो कि म आउँदै थिइँ किनकि उनी र उनको परिवारले मलाई डिनरको लागि आशा गरिरहेका थिए। उनले भने कि उनी गर्दनको ब्रेस अनडू गर्दैन्। फोनको घन्टी बजिरहेको बेला मैले यसलाई पूर्ववत गर्न को लागी धेरै कडाई भन्यो र उसले मात्र भन्यो यदि मैले मेरो टाउको सार्न नदिने वाचा

गरे। मैले हो भन्यो र उसले यसलाई हटायो। मैले फोन लिएँ र मैले भनेँ कि मँ हाम्रो अपोइन्टमेन्ट गर्न सक्षम हुने छैन र मैले दुई हप्ता को समय को लागी पुनः अनुसूची गर्नु पर्छ र उनी ठीक छिन्। मैले माफी मागें र बिदाइ गरें। म अवचेतन रूपमा यो सेटअप गर्दै थिएँ कि म केहि जान को लागी थियो किनकि म **बिल्कुल** स्पष्ट थिए कि म निको हुनेछु र एक हप्ता वा त्यस मा त्यो नियुक्ति मा हुनेछु।

मैले माइकल संग मोबाइल फोन मा पनि कुरा गरें।

म लिनेट र एम्बर को रूप मा एकै समयमा अस्पताल आइपुगे। र माइकल पनि आफ्नो कार मा आइपुगे।

जब म भित्र घुमाईरहेको थिएँ मैले पुरुष एम्बुलेस व्यक्ति नर्सहरु लाई मेरो बारेमा बताएको सुने, तर उसले भन्यो केहि भन्न सकिन।

हामी आपतकालीन खण्डमा थियौं।

उनीहरु मेरो लुगा काट्न चाहन्थे र मैले उनीहरुलाई भने कि म उनीहरुलाई मेरो पोलो शर्ट काट्न दिन्न किनकि मैले लगाएको शर्ट मेरो लागी एक धेरै महत्वपूर्ण शर्ट थियो र म यो लगाउन चाहान्छु। उनीहरुले वर्णन गरे कि यो कती गाह्रो हुन्छ यो बन्द गर्न को लागी र मैले ठीक भने तब सुरु गरौं।

यो धेरै चोट लाग्यो यो बन्द गर्न को लागी मैले मेरो हात उठाउन र उनीहरु को वरिपरि घुमाउनु पर्यो।

म भाँचिएको पसली र एक भाँचिएको sternum थियो र अझै कुनै दुखाईको औषधि।

एम्बर र लिनेट भित्र आए र एम्बरले मेरो हात उठाए र मलाई सोध्नुभयो "डैडी के तपाईँ ठीक हुन जाँदै हुनुहुन्छ?"

यस बिन्दुमा सबै रोकिन्छन् र त्यहाँ मेरो मौन को लागी पर्खाइरहँदा पूर्ण मौनता थियो।

मैले मेरो टाउको घुमाएँ र मैले उसको आँखामा हेरें र मेरो वरिपरिका सबै नर्सहरु र डाक्टरहरु लाई औल्याएर भने "यी सबै मानिसहरु यताउता दौडिरहेको देख्छन्?" "हो" एम्बरले जवाफ दिए।

"उनीहरु सबै यताउता दौडिरहेका छन् किनकि यस बिन्दुमा उनीहरुलाई थाहा छैन कि म ठीक हुन लागेको छु!"

तपाईँ त्यो आपतकालीन कोठा मा एक पिन ड्रप सुन्न सक्नुहुन्छ। कोहि पनी सार्ने वा पनी १५ सेकेन्ड को लागी केहि भन्न सकेनन्।

एम्बर मुस्कुराउनुभयो र आराम गर्नुभयो र हामी हात समातेर अगाडि बढ्यौं।

म चेतनापूर्वक सकारात्मक र चेतनपूर्वक मेरो भविष्य मा मेरो बारेमा बोल्ने जस्तै प्रविधिहरु को उपयोग **गर्ने** को लागी **कोशिश** गरीरहेको थिएन, तर यो के भयो, धेरै कुराकानी र विचारहरु म मेरो भविष्य मा कसैको साथ केहि गर्न को बारे मा भएको थियो। मैले केहि बर्ष पछि यो महसुस गरेन, कि यो मैले के गरेको थिएँ।

मैले मेरो भित्री अनुशासन निर्माण गर्ने धेरै काम गरेको छु सशक्तिकरण र सकारात्मक परिस्थिति मा आफैँलाई भेट्टाउनको लागी।

मैले कुनै पनि नकारात्मकता लाई मेरो जागरूकता मा प्रवेश गर्न दिएन। म मेरो वरिपरिका ती सबैलाई मेरो क्षेत्र "यो कसरी यो बाहिर खेलन जाँदैछ" मा ल्याउने इरादा थियो। मैले आत्मा बाट एक जबरदस्त समर्थन महसुस गरें र मेरो वरपर आत्माहरुको उपस्थिति महसुस गरें। मैले मेरो दृष्टि संग तेज र स्पष्ट महसुस गरें। त्यहाँ डरको पूर्ण अनुपस्थिति थियो। मँ भरोसा गर्न जारी राखे कि सबै ठीक हुने थियो।

म विश्वास गर्छु कि मैले के गरे सबै को लागी सम्भव छ चाहे तपाईं भगवान, येशू, बुद्ध, मोहम्मद, आत्मा मा विश्वास गर्नुहुन्छ वा जो कोहि वा पनी कसैलाई पनि। यो वास्तव मा तपाईंको भगवान संग सम्बन्ध को गहिराई हो, वा आफैं, कि सम्भव बनाउँछ जुन पनी यो हो कि तपाईं कल्पना गर्नुहुन्छ।

यो मात्र तब हुन सक्छ जब तपाईं आफैलाई कमजोर हुन अनुमति दिनुहुन्छ र आफैलाई तपाईंको बिना शर्त माया गर्न अनुमति दिनुहुन्छ। यो साँच्चै केहि लिन्छ, विशेष गरी साहस।

यो सबै प्रतिरोध को छोड्न आवश्यक छ।

{जब म प्रतिकार गर्दछु म वास्तव मा वस्तु प्रति म ध्यान केन्द्रित गर्दछु। मेरो तर्फ के आउँदै छ एक कारण को लागी आकर्षित छ र मलाई थाहा छैन कारण के अधिकांश समय हो। जब म केहि प्रतिकार गर्दछु तब म यसलाई अनुभव गर्न बन्द गरीरहेको छु। यो चीज म बिरोध गर्दछु नीव को हिस्सा हो जसले मलाई यसको शीर्ष मा मेरो भविष्य निर्माण गर्न को लागी सक्षम बनाउँछ। जब म यसलाई मेरो जीवन मा अनुमति छैन तब मेरो जीवन एक होल्लिंग ढाँचा मा जान्छ र म के बिरोध गर्दछु आउँदैछ।

अवचेतन रुपमा म त्यो अनुभव लाई आकर्षित गर्न को लागी जारी राख्छु जसले मलाई व्यक्ति मा बढ्न मद्दत गर्दछ म केहि समय मा मेरो भविष्य मा हुन आवश्यक छ, त्यो व्यक्ति एक भविष्य को स्थिति संग सामना गर्न सक्षम हुनेछ कि तपाईं यहाँ र अब को लागी तयार छैन।

कती पटक हामी हाम्रो जीवन मा एक ठाउँ मा आइपुग्छौं र आफैलाई भन्छौं "त्यो अनुभव मैले मेरो विगतमा गरेको छु मलाई मेरो जीवन मा यो अर्को साहसिक को लागी तयार हुन मद्दत गरेको छ"। जब मँ मेरो जीवन मा आकर्षित गरीरहेका अनुभवहरु लाई अंगालो लगाउँछु तब म स्वतन्त्रता र सहज संग जीवन को माध्यम बाट सादै छु र सही समय मा सही ठाउँ मा समाप्त हुन्छ।

कहिलेकाँही हामी यो कारण को विरोध गर्दछौं कि अरुले हामीलाई केहि गर्न को लागी दिन्छन्, सामान्यतया यो उनीहरुको कारण हो, र उनीहरुलाई फाइदा हुन्छ र हामीलाई हैन। जब म देख्छु, र पक्कै पनि मँ भेटाउनेछु, एक निश्चित अनुभव भएको मेरो कारण, तब म अनुभवलाई अँगाल्छु र बिरोध गर्न बन्द गर्दछु।

कहिले काहिँ म विरोध गर्छु किनकि म मेरो ठूलो उद्देश्य मा स्पष्ट छैन र यो अन्धकार मा साथमा धकेलिएको जस्तै हो जब म केहि देख्न सकिदिन र थाहा छैन मेरो अगाडि के छ।

यसको बारेमा सोचुहोस् ... जब मलाई थाहा छैन त्यहाँ मेरो अगाडि के छ तब म अझ बिस्तारै सार्न चाहन्छु तर यदि मलाई थाहा छ मेरो अगाडि के छ र यो अँध्यारो छ भने म अझ आत्मविश्वास संग अगाडि बढ्न सक्षम हुनेछु।

जब म एक अनुभव मा प्रतिबिम्बित गर्छु कि मैले शक्तिशाली रूपमा ह्यान्डल गरेको छु र म आफैलाई सोध्छु "मलाई यो पल को लागी के तयार छ?" तब मसँग प्रेरणा हुनेछ कि मलाई बुझ्न, हेर्न, जान्न र महसुस गर्न को लागी यो अधिल्लो अनुभव मलाई अनुभव को लागी म तयार छु कि अब म प्रतिबिम्बित गरीरहेको छु।

म यो सामान सिकाउने गरिएको छ धेरै दशकहरु र काम **यो बाँचिरहेका** । }

मँ त्यहाँ अम्बर्स हात समातेर र लिनेट संग कुरा गर्दा एक सानो को लागी राखे।

एक बिन्दु मा म आपतकालीन कोठा को एक छेउमा पाएँ थियो र दुई नर्सहरु मेरो माथि एक टूली को दुबै छेउमा उभिएका थिए। उनीहरु एक अर्कासंग कुरा गर्दै थिए र एक जना भन्दै थिइन् कि उनलाई गर्भवती हुनमा समस्या भइरहेको छ। म सुन्दै थिएँ र भन्यो "मँ तपाईंलाई त्यसमा मद्दत गर्न सक्छु!" उनीहरु दुबै धेरै स्तब्ध देखिए। मैले बुझाएँ कि म अद्भुत स्वास्थ्य उत्पादनहरु र महान व्यक्तिगत हेरविचार उत्पादनहरु कि उसलाई मद्दत गर्न सक्षम हुन सक्छ वितरण। मैले बुझाएँ कि यी उत्पादनहरु थिए कि अहिले मेरो शरीर लाई खुवाउन को लागी यो आफैलाई पुनर्निर्माण मा मद्दत गर्न को लागी हो कि यी सामान्य उत्पादनहरु थिएनन्। म उनको शरीर थप मा राख्दै देखि र रोक्न toxins हटाउने महत्त्व बताए। म धेरै व्यक्तिगत हेरविचार उत्पादन कि बताए सक्छ तिनीहरूलाई मा संभावित हानिकारक सामग्री छ। मैले यो पनि बुझाएको छु कि हाम्रो खाना मा पोषण को एउटै स्तर छैन कि यो एक पटक थियो। मैले बुझाएँ कि धेरै जोडीहरु सफलतापूर्वक गर्भवती यी उत्पादनहरु मा शुरू गरीसकेका छन् र ती जोडीहरु सोचे कि यो फरक फरक पार्ने उत्पादनहरु हुन सक्छ। त्यसोभए मैले उसलाई मेरो फोन नम्बर दिएँ र सुझाव दिईन् कि उनी मलाई केहि दिनहरुमा फोन गर्छन् र म उनको लागी उत्पादनको व्यवस्था गर्नेछु। मैले यो गरे जस्तै कि मँ मात्र घर जान को लागी तयार टूली मा राखिएको छु। उनले मेरो नम्बर लिइन् तर मलाई कहिल्यै फोन गरेनन्।

तिनीहरूले एक बिरालो स्क्यान र धेरै एक्स-रे गरे। म अझै पनि कुनै मोर्फिन मा जोड दिएन जब सम्म एक्स-रे समाप्त भयो।

तिनीहरूले तब एक्स-रे र बिराला स्क्यान को सबै गरे, मलाई थाहा छैन किन।

मलाई सम्झना छ कि एक्स-रे को पहिलो धेरै दुखाइ को बारे मा सोच र सचेत रहन को लागी संघर्ष। जब उनीहरुले मलाई भने कि उनीहरुलाई ती सबै फेरी गर्न को लागी म आराम र बस यो स्वीकार र याद छ र एक जेन ठाउँ मा जाँदैछु। म धेरै धेरै एक्स-रे को पहिलो धेरै को बारे मा याद छैन तर दोस्रो बिरालो स्क्यान र एक्स-रे काफ़ी स्पष्ट रूपमा याद छ।

मेरी बहिनी हेलेन भित्र आए र कुरा गरे, जस्तै माइकल तर यो आपतकालीन कोठा थियो किनकि उनीहरु एम्बर को बाहेक एक समय मा मात्र अनुमति दिईयो र उनीहरु लाईनेट लाई उनको साथ मा आउन अनुमति दिईयो।

म सामान को बारे मा कुराकानी, साँच्चै याद गर्न सकिदिन बाहेक म पक्का छु कुराकानी सामान्य दैनिक सामान को बारे मा थियो, दुर्घटना वा मेरो हालत को बारे मा केहि छैन।

मँ सधैं स्पष्ट थिएँ र यो कसरी बाहिर खेलन को लागी प्रतिबद्ध थियो।

यो धेरै ढिलो भैसकेको थियो, मलाई लाग्छ कि यो मध्यरात को वरिपरि थियो, जब म गहन हेरचाह इकाई मा रोल गरिएको थियो, यस चरण सम्म मलाई लाग्छ कि म मोर्फिन प्राप्त गरीरहेको थिएँ किनकि मलाई दुखाइ याद छैन।

मेरी एक बहिनी साथी यस अस्पतालको गहन हेरचाह इकाईमा एक नर्स थिइन् र उनले मेरी बहिनीलाई हप्ता पछि भनिन् कि सर्जनले मेरो हेरचाह गर्ने नर्सलाई मलाई सहज बनाउन भन्यो किनकि मँ राती को समयमा मर्ने थिएँ।

उनीहरुले मलाई नरम हावाको ओछ्यानमा उठाए र डाक्टरले मलाई सीधै उरोस्थी मा मोर्फिन को एक इंजेक्शन दिए। उनले भने "यो तपाईंलाई सुत्न मद्दत गर्दछ"।

मैले उसलाई भने, "म सुत्ने छैन, मसँग धेरै काम छ"। उसले मलाई अजीब देख्यो, र सोध्यो "तिम्रो मतलब के हो?" मैले जवाफ दिएँ "मसँग पुनर्निर्माण गर्न को लागी एक शरीर छ !!"

म निरन्तर मेरो शरीर मा ऊर्जा को भागहरु को सबै कि उपचार को आवश्यकता को लागी च्यानल गरिरहेको थियो। मैले ध्यान केन्द्रित गरेँ र कल्पना गरेँ कि आन्तरिक अंगहरु आफैँमा पुनर्निर्माण र "सामान्य हुनु"। मैले यो लगातार, रात भर गरे। म कहिल्यै एक पलक सुतेन ... धेरै व्यस्त।

लिनेट, एम्बर, अप्रिल, हेलेन र माइकल सबै छुट्टै गरी शुभ रात्री भन्न आए। मैले भन्नको लागी एक बिन्दु बनाएँ कि म उनीहरुलाई बिहान देख्छु, मैले उनीहरु को बारे मा कुराकानी राखे र उनीहरु कहाँ बस्दै थिए। उनीहरुले आफैँलाई मोटलमा बुक गरेका थिए र डिनर पहिले नै खाएका थिए। मैले शुभ रात्री भनेँ र उनीहरुलाई यो भन्नको लागी एक बिन्दु बनाएँ कि म उनीहरुलाई माया गर्छु र म ठीक हुनेछु। म उनीहरुलाई आश्वासन दिन चाहन्छु ताकि उनीहरु चिन्ता नलिउन् किनकि म जान्दछु म ठीक हुनेछु।

म ओछ्यान को अन्त्य मा नर्स संग कुराकानी, कुराकानी याद गर्न सक्दैन। (उनी सम्झन सक्छन्)। एक बिन्दु मा मैले भने कि मलाई साँच्चै पेशाब गर्न आवश्यक छ। उनले मलाई बोतल दिईन् र जति नै मेहनत गरेपनि म पसिना गर्दा पिसाब गर्न सकिन। उनले भनिन् कि यदि म यसलाई व्यवस्थापन गर्न सकिदिन तब उनीहरु एक क्याथेटर घुसाउनेछन्। मैले भने कि कुनै बाटो त्यो हुने वाला थिएन।

मैले बोतलमा पिसाब गर्न एक घण्टा भन्दा बढी कोसिस गरे तर सकिन। मैले आइतबार दिउँसोको खानाको समयदेखि पिसाब गरेको थिइँ, १५ घण्टा भन्दा पहिले।

तब मैले उठेर रुनको विचार पाएँ। मैले नर्सलाई सोधेँ "के तपाईँ मलाई ओछ्यान बाट बाहिर मद्दत गर्न सक्नुहुन्छ?" र उनले सोधिन् "के को लागी?" मैले भने "म उभिन र पेशाब गर्न जाँदैछु" र उनले भनिन् "कुनै पनी म तिमीलाई उभिन दिन्न!"

मैले भने "म उभिरहेको छु, या त तपाईँ मलाई ओछ्यान बाट बाहिर निकाल्न मद्दत गर्न सक्नुहुन्छ वा म यो आफैँ गर्न सक्छु!"

त्यसपछि उसले मलाई मद्दत गर्‍यो र मलाई मात्र उभिनको लागी लगभग ५ मिनेट लाग्यो।

त्यहाँ म अर्ध अँध्यारो मा मेरो बायाँ हात संग ड्रिप स्ट्यान्ड समातेर उभिएको थियो र बोतल मा पेशाब कि नर्स मेरो लागी राखेको थियो।

मैले यसलाई भरेँ र यो भुइँमा ओभरफ्लो हुन थाल्यो। उनले भनिन् "पर्खनुहोस् र म अर्को बोतल ल्याउनेछु" मैले भने "म कुनै बाटो रोक्न सकिदिन, मलाई थाहा छैन म कहिले यो गर्न सक्नेछु"। म प्रवाह रोक्न चाहन्न। बोतल सबै भुइँमा ओभरफ्लो गर्न जारी।

नर्स हाँस्र थालिन् र भनिन् "मैले कहिल्यै कसैलाई यी मध्ये एक भरेको देखेको छैन! मलाई लाग्छ कि मँ भर्खरै यसलाई मिलाउनु पर्छ!"

मँ आफैँलाई हाँसेको छु किनकि यस बिन्दुमा हाँस्र एक विकल्प थिएन। त्यो हाँस्रो म भित्र थियो मेरो लागी महत्वपूर्ण थियो।

मलाई ओछ्यानमा फर्काउन ५ मिनेट लाग्यो। नर्स र म धेरै कुराकानी गर्न थाले र मलाई याद छ कि उनी सोधिरहेकी थिईन् कि म के गरिरहेको थिएँ जसको लागी मलाई जान्न आवश्यक छ। मैले बुझाएँ कि म किन सुतेको छैन र मैले गरिरहेको काम।

म विशेष गरी मेरो शरीर को आसपास ऊर्जा च्यानल थियो, मेरो शरीर उज्यालो प्रकाश को साथ विकिरण देखी र प्रकाश को अभाव वा अन्य को रूप मा उज्यालो थिएनन् कि कुनै पनि क्षेत्रहरु लाई भरेर।

यो मैले कसरी गर्ने।

मैले ब्रह्माण्डमा हेरेँ र कल्पना गर्ने कि मेरो हातहरु ब्रह्माण्डमा फैलिएको छ जस्तो कि म ब्रह्माण्डलाई अँगालोमा बाँधिरहेको छु। यसो गरेर उर्जा मा चित्रण गरीरहेको थियो, यति धेरै कि यो लगातार मेरो हतियार भरीरहेको थियो त्यसैले प्रत्येक स्वीप मँ यो ऊर्जा को एक निरपेक्ष बहुतायत को कल्पना गर्दै थिएँ त्यसैले मलाई थाहा थियो कि मँ आफ्नो लागि भन्दा धेरै थियो। मैले कल्पना गर्ने कि यो मेरो टाउको को पिनियल ग्रंथि (मुकुट मा) मा आउँदैछ र यो मेरो शरीर को वरिपरि सार्दै छ जहाँ मलाई लाग्यो कि यो आवश्यक छ। मैले यसलाई पोषक तत्वहरु को स्टक ढेर को उपयोग गरेर देखेको छु, कि मेरो शरीर को आसपास मेरो शरीर मा विभिन्न ठाउँहरु मा भण्डार गरीएको थियो, अद्भुत पूरकहरु बाट मैले लिएको थिए। केहि बर्ष को लागि मानिसहरु मलाई भन्थे "तपाइँ किन यति धेरै पूरकहरु लिइरहनुभएको छ?" र म मुस्कुराउथेँ र भन्यो "किनकि म सक्छु"। हरेक पल्ट मलाई सोधिएको थियो मँ आफैँलाई भरोसा गर्ने र उनीहरुलाई लिई राखेँ। यो दुर्घटना पछि मात्र मैले महसुस गर्ने कि यो कती महत्त्वपूर्ण रोकथाम को लागि पूरकहरु लिन को लागि र दुर्घटनाहरु को मामला मा थियो। धेरैजसो मानिसहरु पोषक तत्वहरु को कमी छन् र तेसैले एक आपतकाल मा जब उनीहरुको शरीर लाई मर्मत कार्य को लागि तुरुन्तै कच्चा माल चाहिन्छ तब शरीर लाई कतै बाट सफा गर्न को लागि यो महत्त्वपूर्ण छैन जस्तो लाग्छ। मलाई विश्वास छ कि यो मेरो अस्तित्व को एक अभिन्न अंग हो ।

कहिलेकाहीँ रात को समयमा म एक ठूलो फनेल सेट र मँ मेरो दूतहरु लाई मेरो लागि यो ऊर्जा च्यानल र यो फनेल तल पठाउन सोधेँ। यस तरीकाले म धेरै समय बिताउन सक्छु मेरो शरीर को पुनर्निर्माण को कल्पना र मेरो भविष्य मा गतिविधिहरु को सबै कि मैले सोचे कि म गर्न चाहन्छु।

मँ मध्य अस्सी को दशक मा नेपाल मा हिमालय को माध्यम बाट एक यात्रा को लागि गए र यो धेरै माया गरेँ र सधैँ फिर्ता जान चाहन्छु। पल एम्बर को जन्म भएको थियो बाट मँ उसलाई यात्रा को स्लाइड देखाईरहेको छु र यो कती महान हुनेछ जब हामी यो संगै जान्छौँ जब उनी लगभग २० बर्षकी छिन् र म लगभग साठको छु। मलाई सधैँ थाहा थियो कि म यो गर्न को लागि हृदय मा जवान हुनु पर्छ र एक बलियो स्वस्थ शरीर छ। मेरो जीवन को धेरै जसो म बिरामी छु वा धेरै नराम्रो पीठ वा टाउको दुखाई आदि संग पीडा मा छु मैले यो मेरो शरीर भन्दा राम्रो को पुनर्निर्माण गर्ने मौका को रूप मा देखे। (मैले " **दुर्घटना** भन्दा पहिले" लाई मेरो जीवन मा पहिले नै उल्लेख गरेको थिइँनँ ..)

गहन हेरचाह मा त्यो रात सबैभन्दा ध्यान केन्द्रित म कहिल्यै भएको थियो र सबैभन्दा लामो मँ कहिल्यै लगातार ध्यान केन्द्रित भएको थियो।

भोलिपल्ट बिहान थोरैसिक सर्जन उनको राउन्डमा आइपुगे र उनीहरुसंग धेरै मानिसहरु (डाक्टरहरु) थिए , १२ को आसपास । मलाई लाग्छ कि उनीहरु छक्क परे कि म अझै जीवित थिएँ।

उनी मेरो ओछ्यानको अन्त्यमा उभिए र मेरो चार्टमा हेरे। उसले मलाई हेर्यो र भन्यो "तपाइँ केहि धेरै गम्भीर चोटहरु हुनुहुन्छ" ।

मैले उसलाई फर्केर हेरे र भने "के यो ठीक छ ..." म उनको बयान को आधार स्वीकार गर्न स्पष्ट थिएन। उहाँले जवाफ दिनुभयो "म एक बाहिर लिन आवश्यक हुनेछ र आधा फोक्सो को र आफ्नो प्लीहा। जब म सञ्चालन गर्छु म आकलन गर्न सक्षम हुनेछु कि मलाई अरु केहि गर्न को लागि आवश्यक छ।

मैले उसलाई हेरेँ र औँल्याएँ तब भने "तपाइँ थोरैसिक सर्जन हुनुहुन्छ?"

उनले जवाफ दिए "हो"

फेरी उसलाई मेरो औला औलाएपछि मैले उसलाई सीधै भने "ठीक छ, तपाईंको काम मलाई बताउनु हो कि मँ के गर्न को लागि सुनिश्चित गर्न को लागि यो कहिल्यै नहोस्"। जब मैले मलाई भने मैले मेरो आत्म लाई औल्याएँ र त्यसपछि उसलाई वाक्य को बाकी को लागि फिर्ता।

उनीसंगै रहेका सबैले एक कदम पछाडि हटे।

उसले मलाई केहि मिनेट को लागि देख्यो, चुपचाप, मँ मेरा स्वर्गदूतहरुलाई सोध्न चाहन्छु कि उसले उसलाई आवश्यक जानकारी पायो, र त्यसपछि उसले चुपचाप र शान्तपूर्वक भन्यो, "नर्सहरुलाई एक समर्थित खाँसी कसरी गर्ने भनेर तपाईंलाई देखाउन दिनुहोस् र म चाहन्छु तपाईंलाई सकेसम्म धेरै रगत खान्छ। म यो पनि चाहन्छु कि तपाईं गहिरो सास फेर्दै हिँड्नुहोस् र जति सक्दो रगत खान्छ। " मैले "ठीक" भने।

उहाँ जानुभयो र नर्स र म मात्र एक अर्कालाई हेरे।

म एक भाँचिएको sternum र टूटेको पसली थियो ...
खोकी र गहिरो सास फेर्ने विचार ...।

म त्यहाँ एक घन्टा को लागि उठेर हिँड्ने हिम्मत जुटाउने छु।

तब मैले नर्सलाई भने कि मलाई ओछ्यान बाट बाहिर निकाल्न उसको मद्दत चाहिन्छ र उनले भनिन् "म तिमीलाई उठ्न दिन्न।"

मैले भने "डाक्टरले भने कि मलाई उठ्न र वरिपरि हिँड्नु पर्छ र गहिरो सास लिनु पर्छ र त्यो म के गर्न जाँदछु"।

उनले जोड दिएर भनिन् "उनको मतलब छैन"

मैले जवाफ दिएँ, "म यो अहिले गर्दैछु र तपाईं या त मलाई उठ्न मद्दत गर्न सक्नुहुन्छ वा म आफैं उठ्न सक्छु।"

उनको अनुहारमा हल्का मुस्कान थियो र मलाई मद्दत गर्न अगाडि बढे। यो लगभग ५ मिनेट लाग्यो मलाई ओछ्यान र उभिएर मद्दत गर्न। यो त्यहाँ उभिएर धेरै उपलब्धि जस्तै लाग्यो। म धेरै सुस्तरी सेट छु। एक कदम हरेक ५ सेकेन्ड। मैले गहिरो सास लिएँ र रगत खाँसीरहेको थिएँ किनकि मैले पहिले नै ओछ्यानमा हुँदा केहि पटक गरिसकेको थिएँ। हरेक चोटि मैले रगत खसेको छु म रोकिन्छु। त्यसपछि फेरि टाढा जानुभयो। मँ ओछ्यान बाट लगभग 15 कदम टाढा पुगिसकेको थिएँ र म पूरै सफा गरीएको थिएँ। मसंग कुनै उर्जा बाँकी थिएन र म यताउता फर्केर विश्वास गर्न सकिदिन कि बिस्तार कती टाढा थियो। मैले ओछ्यानमा १५ कदम पछाडि ट्याकल गरें किनकि मैले अघिल्लो रात ट्याकल गरेको थिएँ। यसमा मेरो स्थलहरु सेट गर्नुहोस् र मेरो शरीर को प्रतिक्रिया कल्पना। म फेरी ओछ्यानमा पर्सेँ र त्यहाँ निको भएँ। मेरो शरीर अविश्वसनीय रूपमा कमजोर थियो। मैले मेरो जीवनमा धेरै म्याराथन दौडें र ती पन्ध्र चरणले मलाई कुनै पनि म्याराथन भन्दा धेरै थकायो।

दुर्घटना मा मेरो शरीर मा हरेक मांसपेशिहरु यो शक्ति हराएको थियो र यो मँ एक बच्चा जस्तै प्रत्येक मांसपेशी को शक्ति को पुनर्निर्माण भएको थियो।

म मेरो शरीर मा ऊर्जा च्यानल काम र मेरो शरीर आफैं पुनर्निर्माण कल्पना गर्न जारी राखे।

नर्स अझै पनि मेरो ओछ्यान को अन्त्य मा बसिरहेकी थिई मलाई हेरिरहेकी थिई अरुले राती गरे जस्तै।

एक घण्टा पछि मैले भने कि म यो सबै गर्न को लागि तयार छु। उनले मलाई मद्दत गरिन् र म निस्किएँ। मैले गहन हेरचाह इकाई वरपर एक पूरा गोद गर्न समाप्त। एक पटक फेरि म मेरो ओछ्यानमा पुरा तरिकाले खर्च गरीयो।

जब म त्यहाँ पल्टिएँ नर्सले मलाई सोध्नुभयो, "के तिमी कती भाग्यमानी छौ?"
मैले जवाफ दिएँ, "मलाई लाग्दैन, सायद यही कारण हो कि तपाईँ मलाई प्रश्न सोध्दै हुनुहुन्छ।"

उनले भनिन्, "त्यहाँ केहि चीज छ जसलाई हामी केहि कार दुर्घटनाहरु को लागि मृत्यु गति भन्छौं, यसको मतलब यो हो कि त्यो गति को लागि र कार मा सबै भन्दा माथि मर्छ। एक स्थिर वस्तु (एक पोल जस्तै) मा टक्कर मा टाउको को लागि मृत्यु गति साठ किमी/घंटा हो। यो हप्ता हामी यहाँ दुई अलग व्यक्तिहरु जो बिल्कुल तपाईँ जस्तै एक दुर्घटना थियो, सीधा एक पोल मा टक्कर मा एक टाउको थियो। उनीहरु दुबै six० किलोमिटर प्रति घन्टाको दौडमा थिए र दुबैको मृत्यु भयो, तैपनि तपाईँ km५ किमी/घन्टा गरीरहनुभएको थियो र तपाईँ बाँचिरहनुभएको थियो। तिमी धेरै भाग्यमानी छौ।"

मलाई थाहा थियो कि यो भाग्य थिएन तर यो पनि थाहा भयो कि उनी जान्न चाहँदैनन् कि मैले यो कसरी गरे। म त्यहाँ पल्टें र मेरा स्वर्गदूतहरुलाई सोधें "म कसरी बाँचेको छु र उनीहरु छैनन्?"
उनीहरुबाट फिर्ताको जवाफ स्पष्ट थियो र "तपाईँ मद्दत माग्नुभयो"
मैले उनीहरुलाई फिर्ता सोधें, "अरुले के गरे?"
उनीहरुले भने "उनीहरु पोल खण्डमा आएर भन्दछन् 'ओह होईन !! म मर्छु!' र उनीहरु मर्छन्।"

म त्यहाँ केहि समय को लागि सोच्दै छु।

मैले सबै व्यक्तिगत विकास कार्यहरु को बारे मा सोचेको थिएँ कि मँ आफैं मा दशकहरु मा गरेको थिएँ र म कसरी मेरो सीमाहरु (वा आफैं को असीमितता) पत्ता लगाउन मा इरादा थिए र म कसरी भरोसा गर्न सिकेको थिएँ र म के महसुस गरिरहेको थिएँ। मैले सोच्दै थिएँ जब म हुर्कदै थिएँ कि म कसरी अरु सबैले मेरो बारेमा सोचेको बारे मा धेरै चिन्तित थिए, र के म "सही" कुरा गरिरहेको छु। मैले धेरै सामानको बारेमा सोचे। मलाई थाहा थियो कि यो भाग्य थिएन ...

मैले मेरो जीवनमा फर्केर हेरें र छनौटहरु मैले महसुस गरेँ जब सबैले मलाई भन्दै थिए कि **उनीहरुलाई** मन नपर्ने केहि नगर्न, तर मलाई थाहा थियो कि **मेरो** लागि सही थियो।
दुर्घटना को ५ वर्ष पछि म लगभग १०० जना को लागि मेरो ब्यापार मा एक प्रशिक्षण गरिरहेको थिएँ र म स्काई डाइवि went गएँ को समय को कहानी सुनाउन थाले, तब प्रशिक्षण को बिचमा मलाई अचानक थाहा भयो कि यदि म स्काई डाइविंग गएकी थिइँ। दुर्घटनामा मरेको हुन सक्छ। म कोठा को अगाडि उभिएर स्पष्ट रूप मा सारियो र मेरो शक्ति को कदर महसुस र मेरो दिल मा के जान्दछु मेरो लागि सही हुन को लागि पछ्याउने इच्छा को लागि। मलाई तपाईँ संग कथा साझा गर्न दिनुहोस् ...

फिर्ता मध्य अस्सी (मेरो मध्य बीसौं) मा म देश भिक्टोरिया मा एक ठूलो शहर मा बस्दै थिएँ र एक रात म ती जीवन शैली शो मध्ये एक देख्दै थिएँ र त्यहाँ टान्डेम स्काई डाइविंग मा एक खण्ड थियो जहाँ तपाईँ आफैँलाई कसैलाई पट्टा गर्नुभएको छ। हजार जम्प को एक जोडा उनीहरु लाई थाहा छ कि उनीहरु के गरिरहेछन् र तब तपाईँ एक बिल्कुल राम्रो विमान बाट बाहिर कूद र पृथ्वी मुक्त गिरावट को लागि डुब्र। म वर्षौँदेखि स्काई डाइवि do गर्न चाहन्थे तर मलाई थाहा थियो कि यदि मैले एकलै गरे म सायद मर्छु। मलाई कर्डले काम नगर्ने र चुट नखोल्ने बारे मा नराम्रो भावना थियो। तेसैले टेन्डेम स्काई डाइविंग संग म यसको बारे मा चिन्ता गर्न को लागि अनुभवी व्यक्ति को रूप मा कुनै पनी स्थिति लाई सम्हाल्न सक्छ।

मैले भोलिपल्ट बिहान टिभी स्टेशनमा फोन गरे र थाहा पाएँ कि उनीहरु कता कता जम्पिंग गर्छन्। यो सिडनी बाहिर थियो। मेरो बुबा सिडनी मा बस्नुहुन्थ्यो र म माथि जान सक्छु र उहाँसंग बस्न र एक कार उधारो गर्न सक्छु। मैले उडान बुक गरेँ, उसलाई फोन गरेँ र उसलाई भन्यो कि म आउँदैछु, (मँ यति चालाक थिएँ कि उसलाई भन्नको लागी म आउँदै छु)।

म सिडनी आइपुगेको चार दिन पछि मैले यो शो देखेँ र एउटा कार उधारो र दुई घण्टा को हवाई पट्टी बाट उनीहरु संचालित।

म यो जोड्न सक्छु कि यस समयमा म एक सम्बन्ध मा धेरै समस्या को सामना गरिरहेको थियो। मैले यो केटीलाई माया गरेँ तर यो काम गरीरहेको थिएन। मँ रिचर्ड बाखको ब्रिज एक्रोस सदाको लागि एउटा किताब पढ्दै थिएँ। यो किताब आत्मा साथीहरु को अवधारणा को बारे मा थियो र के हामी साँच्चै एक विशेष व्यक्ति को लागी भाग्यशाली छौं। पुस्तक को भाग म सिडनी मा आइपुगेको बेला पढ्न को लागी भयो जब रिचर्ड आफ्नो आत्मा साथी संग सम्बन्ध सम्हाल्न सकेनन् र एक सानो एकल इन्जिन विमान मा गए। यो दुर्घटनाग्रस्त भयो र चुटले काम गरेन। स्थिति उल्लेखनीय थियो जस्तो कि म आफैँ को लागी सेटअप गर्दै थिए। मैले सोचेँ कि यदि आत्मा ले मलाई पछ्याउन नदिने कोसिस गरीरहनु भएको छ किनकि म मेरो समय भन्दा पहिले मर्छु। मेरो मुटु मा मलाई थाहा थियो यो को माध्यम बाट पालन गर्न को लागी महत्वपूर्ण थियो। मलाई थाहा थियो म मृत्युको डर लाई जिन्न चाहन्छु। मलाई थाहा थियो यो महत्वपूर्ण छ। यो २० वर्ष लाग्यो मेरो लागी बुझ्न को लागी कती महत्वपूर्ण छ। म यो पनि जान्दछु कि सिडनी मा ती दुई दिनहरु मलाई मेरो जीवन मा शक्तिशाली सेट अप डर को माध्यम बाट धक्का गर्न को लागी र अज्ञात द्वारा नियन्त्रण नहुन।

जब म हवाई पट्टी मा आइपुगेँ यो विमानहरु लाई उड्ने र जताततै वरिपरि घुम्न को लागी व्यस्त थियो। यो एक सुन्दर दिन धेरै थोरै बादल थियो र घाम चम्किरहेको थियो।

मैले दर्ता गरेँ र मेरो पैसा तिरिँ। उनीहरुले पैसा फिर्ता नहुने बताए। तिनीहरुले मलाई प्रशिक्षण को माध्यम बाट लिईयो र मलाई उपयुक्त।

हावाले उठायो र मलाई तब भनिएको थियो कि एक निश्चित हावाको गति भन्दा माथि उनीहरु ट्यान्डम डाइभ गर्न सक्दैनन् यद्यपि नियमित स्काई डाइविंग अझै भैरहेको थियो। दिन को समयमा जब म हावा मर्ने को लागी पखिरेहेको थिएँ मैले मेरो किताब पढेँ र अन्य आकाश डाइविंग देखे र शौचालय को धेरै पटक गएँ कि म मा केहि पनी बाँकी थिएन ...

म दिन को बारे मा 10 बजे देखि साँझ सम्म पर्खेँ। उनीहरु धेरै माफी माग्दै थिए र भने कि यदि म बिहान ५ बजे फिर्ता आएँ भने बिहानको समयमा हावा सधैं कम हुन्छ र म उफ्रन सक्षम हुनेछु। मैले ठिक भनेँ र घरतिर लागे।

म घर पुगेँ र डिनर गरेँ, राती मेरो किताब पढेँ, म जान्न चाहन्छु कि रिचर्ड मरे। मँ यो थाहा पाउन को लागी किताब मा मेरो लागी कुनै सन्देश छ कि कोशिश गरीरहेको थियो। म कसरी कुराकानी गर्न सिकेका अधि यो कथा भयो त स्पष्ट, म अब के रूप, मेरो स्वर्गदूतहरु / आध्यात्मिक सहयोगीहरुले साथ।

म चाँडै ओछ्यान बाट बाहिर निस्किएँ र यो बिन्दु मा केहि पनी सीधा मेरो माध्यम बाट जाँदैछ भन्ने थाहा पाएर थोरै नाश्ता गरेँ ...

म 5 बजे हवाई पट्टी मा आइपुगेँ र हावा अझै पनि थियो। केटाहरु छक्क परे कि मैले देखाएँ। तिनीहरुले कसैले थिए **कहिल्यै** फिर्ता अर्को दिन आउँछन्। उनीहरुले मलाई विमानमा लगे र माथिल्लो भागमा मलाई पा metal्ग्राको माथिल्लो सानो धातु प्लेटमा बाहिर निस्कन भनिएको थियो। प्लेट खुट्टा को एक र एक

आधा सेट को लागी मात्र ठूलो थियो। म **बिल्कुल डराएको** धातु पट्टी मा **झुण्डिएको थियो**। मँ वास्तव मा लाग्यो कि म मेरो मृत्यु को लागी कूदिरहेको छु।

म बाहिर निकाल्ने थिएन र यदि मँ यहाँ र अब मर्नुको मतलब थियो तब यो हुन सक्छ। मलाई पर्‍याँकिएको केटा "जम्प" चिच्यायो र म जान्छु। त्यो बिन्दुमा म अर्ध चेतना मा हराएँ। मेरो आँखा खुल्ला थियो तर सबै कालो थियो। म होशपूर्वक मेरो वातावरण को बारे मा सचेत थिएन, वा म कहाँ थिएँ वा के भइरहेको थियो। तर म टाढा बाट एक आवाज बाटो सुन्न सक्छु। आवाजले मलाई चिच्याईरहेको थियो मेरो खुट्टा टक गर्न को लागी जब हामी एक डुगा मा थियौँ। उसको मुख मेरो कान को छेउमा थियो तर यस्तो लाग्थ्यो कि ऊ एक माईल टाढा थियो। केहि बेर पछि मैले मेरो खुट्टा टक गरें, वास्तव मा थाहा छैन के हुँदैछ वा किन। यो एक सपना जस्तै लाग्यो र कि म एक भ्रूण स्थिति मा कर्लिंग थियो र मलाई थाहा थिएन के हुँदैछ वा म कहाँ थिएँ। जब मैले मेरो खुट्टा समातेँ, हामी स्पिन बाट बाहिर सपाट भयो र उसले मलाई भन्यो "अझै एक सेकेन्ड र म रिप कोर्ड तात्रे छु"।

हामी पृथ्वीमा स्वतन्त्र गिरने थियौँ र मलाई थाहा थियो यस चरण मा त्यहाँ **बिल्कुल** केहि थिएन **मँ** यसको बारे मा गर्न सक्छु। यदि म यो बिन्दु मा मर्न जाँदै थिएँ म यसलाई रोक्न सक्दिन। त्यसैले मैले यात्रा को आनन्द लिने निर्णय गरे। **मैले मेरो स्थिति स्वीकार गरें।**

मैले वरपर हेरें र विश्वास गर्न सकिन कि यो कती अजीब थियो कि यो अझै पनी झर्ने र छिटो हुँदै जाने को अनुभव को अनुभव गर्न को लागी थियो।

अन्ततः उसले रिप कोर्ड तान्यो र म एक "whoopie" बाहिर !!! उसले मलाई भन्यो "उनीहरु सबै त्यो गर्छन्"। हामी तल आएर सानो घेरा भित्र पस्यौँ। अन्य सबै आकाश गोताखोरहरु मकहाँ आए र सोधे "के तपाईँ यसलाई माया गर्नुहुन्छ?"

मैले जवाफ दिए "बिल्कुल!"

उनीहरुले तब भने "त्यसोभए के तपाईँ यसलाई फेरि गर्न जाँदै हुनुहुन्छ?"

मैले जवाफ दिएँ "हैन"

उनीहरु सबैले मलाई सोधे,

"किन छैन?"

मैले जवाफ दिएँ "किनकि अब म त्यहाँ छु र त्यो गरें!"

त्यो अनुभवले मलाई स्थापित गर्‍यो त्यसैले म मृत्युको मेरो डर मुक्त गर्न सक्षम थिएँ।

अस्पताल मा गहन हेरचाह इकाई मा फिर्ता।

दिन को समयमा म अझै पनी अविश्वसनीय रूप मा आफैलाई उपचार मा ध्यान केन्द्रित थियो।

तेस्रो पटक म हिड्न र गहिरो सास फेर्नको लागी उठें म गहन हेरचाह को आसपास सेट। प्रत्येक पटक म मेरो पैदल यात्रा को लागी गएकी नर्स मेरो छेउमा सही थियो यदि आवश्यक परेमा मद्दत को लागी तयार छ। उनी हिँड्ने बेलामा मलाई कहिल्यै समातेकी थिइनन्, मलाई लाग्छ कि उनी मेरो लागी यो गर्न को लागी मेरो महत्त्व महसुस गर्छिन्।

यो तेस्रो पटक उनले मलाई भनिन् "तपाईँ तपाईँको वरपर के देख्नुहुन्छ?"

मैले जवाफ दिएँ "धेरै बेहोश मानिसहरु"

१ hours घण्टा वा यति को लागी कि म गहन हेरचाह मा थिएँ यो मात्र समय थियो कि मैले कुनै अन्य बिरामीहरु लाई हेरें, यो थिएन कि मैले उनीहरुलाई बेवास्ता गरे यो हो कि उनीहरु मेरो चेतना वा जागरूकता मा थिएनन्।

तब उनले भनिन् "तिमीलाई किन लाग्छ?"

मैले उसको हात समाते, हात निकालेर भने "म जान्न चाहन्न, म ठीक हुन मा केन्द्रित छु!"

त्यसपछि उनले मलाई भनिन् "मैले तपाईंको सर्जनलाई हरेक १५ मिनेटमा फोन गरेर उसलाई भन्यो कि तपाईं मेरो गहन हेरचाह इकाईमा हुनुहुन्न"। म मुस्कुराएँ र उनीसँग सहमत भए।

यस पटक मेरो पैदल यात्रा मा मैले ठूलो कोठा को दुई पूर्ण ल्याप्स गरे। दोस्रो गोदको बेला उनले मलाई सोधिन् "के तपाईं नुहाउन चाहानुहुन्छ?"

मैले उसलाई हेरेँ र भने कि म गर्छु र म पक्का छु कि यसले मलाई अझ राम्रो महसुस गर्न र राम्रो र ताजा महसुस गर्न मद्दत गर्दछ।

जब म फेरी ओछ्यानमा पुगेँ, उनले भनिन् कि उनी यो सब तयार हुदा थोरै हुनेछिन् र उनी आउँछिन् र मलाई चाँडै लैजान्छिन्। उनी अब मलाई एकलै छोडेर गइन्। एक स्पष्ट संकेत कि उनी मलाई अझ राम्रो हुँदै जान सकिन्छन् (यद्यपि म यस समयमा यस बारे मा सचेत थिइनँ)।
आधा घण्टा पछि उनी फर्केर आए र मलाई लिए। मलाई उठ्यो अझै उसको सहयोगको खाँचो छ र हामी नुहाउनको लागि लाग्यौं।

उनले मलाई कपडा लगाईन् र मलाई सेतो प्लास्टिकको कुर्सीहरु मध्ये एक मा पूरै नग्न गरी बस्न र ह्यान्डहेल्ड शावर गुलाब मेरो हात मा राखे र भनिन् कि उनी चाँडै फर्किनेछिन्। म केहि पनि सार्न सकिन, मँ के गर्न सक्थेँ कि उही स्थिति मा बस्यो कि उसले मलाई राखी। म बिल्कुल पानी को वरिपरि सार्न असमर्थ थिए।

यस्तो लाग्थ्यो कि उनी केहि समय को लागि गएकी थिइन् जब उनी फर्की आए र उनको टाउको ढोका को चारैतिर थिचे। उनले सोधिन् कि म ठीक गरिरहेको छु कि मैले हो भने।

त्यसपछि उनले भनिन्, "मँ यहाँ केहि नर्सहरु छु यदि उनीहरु भित्र आउँछन् भने यो ठीक छ?"

मेरो अनुहार मा एक धेरै ठूलो मुस्कान संग मैले सोधेँ "र उनीहरु के हेर्न चाहन्छन्?"

उनले एक सुन्दर हाँसो संग जवाफ दिए "उनीहरु तपाईंलाई नुहाउन मा हेर्न चाहन्छन्!"

म फिर्ता हाँस्दै भन्छु "मलाई यस्तो लाग्यो ... उनीहरुलाई भित्र ल्याउनुहोस्!"

अन्य नर्सहरु सबै नुहाउने कोठा मा cramped जब म त्यहाँ नग्न शावर गुलाब समातेर बसे। मेरी नर्सले भनिन् "कती समय लाग्यो कि यो गहन हेरचाह इकाई यहाँ छ?"

मैले भने, "मलाई थाहा छैन, सायद 70० बर्ष मलाई लाग्छ। "

उनले भनिन् "हो, र तपाईं पहिलो पटक कहिल्यै नुहाउनु भएको छ। हामी बुझ्न सकेनौं कि उनीहरु किन एक गहन हेरचाह इकाई मा नुहाउँछन् जहाँ मानिसहरुलाई स्पंज स्नान दिइन्छ।

हामी सबै हाँस्यौं।

उनीहरु व्याख्या गर्न गए कि कसरी स्नान सधैं एक भण्डारण कोठा को रूप मा प्रयोग गरीएको थियो त्यसैले उनीहरुलाई यो खाली र सफा गर्न को लागि थियो।

लिनेट र एम्बर मलाई दिन को समयमा प्रायः भेट्टाए।

लगभग ४ बजे सम्म अर्डरली आयो र मलाई गहन हेरचाह बाट बाहिर निकालेर मलाई एक वार्ड मा लग्यो।

मँ वार्ड को लागी पाए्ग्रा पछि, लिनेट र एम्बरले मलाई अस्पताल कैफेटेरियामा पाए्ग्रा लगाए र हामी सबै एक साथ डिनर र सामान्य सामान को बारे मा कुराकानी गर्यौं।

त्यो सोमबार राती मलाई सुन्न मन लाग्थ्यो तर त्यहाँ वार्ड मा नरक बाट एक नर्स थियो जसले सबै ट्रे र मोप्स र बाल्टिन हान्यो र रात भर जोर संग वरिपरि हिँड्यो।

म मेरो छाती मा एक धेरै विशेष उपचार क्रीम रगर्दै थिए र विशेष पोषण पूरक कि म सामान्यतया दैनिक लिन्छु । लिनेटले उनीहरुलाई मेरो लागी ल्याएको थियो ।

म Tuesday गलबार बिहान अर्डली आयो र मलाई फेरी एक्स-रेमा लग्यो र उनीहरुले छातीको एक्स-रे लिए र मलाई फेरि मेरो ओछ्यानमा पांग्रे।

हरेक घन्टा र कहिले काहिँ धेरै पटक मँ गहिरो माथि र तल पैदल यात्रा को लागी गहिरो सास फेर्न र अझै पनी थोरै मात्रा मा रगत खोकी। म स्वतन्त्र थिएँ र सामान्य हिड्ने गति भन्दा थोरै ढिलो गतिमा हिँडिरहेको थिएँ।

मसँग केहि फोन कलहरु र केहि आगन्तुकहरु थिए। यी आगन्तुकहरु मध्ये एक गहन हेरचाह नर्स जो मेरी बहिनीहरु को एक साथी थियो।

जब म वार्ड मा थिएँ एक नर्स आए जो एक गम्भीर कार दुर्घटना मा चोट को कारणहरु मा एक अध्ययन गरीरहेको थियो ताकि कार निर्माताहरु यी चोटहरु लाई कम गर्न को लागी कारहरु को डिजाइन समायोजन गर्न सक्थे।

उनले धेरै प्रश्न सोधिन्

एउटा प्रश्न थियो "के त्यहाँ केहि थियो जसले मेरो दृष्टिमा बाधा पुऱ्यायो?"

मेरो जवाफ थियो "हो"

उनले सोधिन् "र त्यो के थियो?"

मैले जवाफ दिए "मेरो पलकहरु!"

उनले यो लेखिन् कि मैले एक मजाक गरेको थिएँ भन्ने थाहा पाउँदिन र त्यसपछि उनी मलाई हेरीन् र म उनीहरुलाई मेरो मूल्याङ्कन गरेको देख्न सक्छु। त्यसपछि उनी हाँसिन्।

मैले तब भनँ "एयरब्यागको धुलोले मलाई कारलाई सुरक्षित ठाउँमा कता लैजाने भनेर हेर्नबाट रोक्न रोक्यो"

नर्स पनि एक नन थिइन्। उनी मसँग कुरा गरिन् कि यो कसरी अविश्वसनीय थियो कि म जीवित थिएँ। जब उनी मेरो अन्तर्वार्ता लिइरहेकी थिइन् एक ईन्जिनियर मेरो कारको आकलन गर्दै थिए। एक हप्ता पछि जब मेरो साथी माइकल र म कार हेर्न गए र त्यहाँ बाट केहि चीजहरु स collect कलन गर्न को लागी एक मानिस जो यो भण्डार गरी रहेको थियो सोधियो "कति मानिसहरु मा मरे?" माइकल कुनै एक di बताए ई डी, र तपाईंले यसलाई बाँचे मानिस देख छन्। उहाँ स्तब्ध हुनुभयो र भन्नुभयो कि यो कती अविश्वसनीय थियो कि म जीवित थिएँ (वा यस्तै शब्दहरु)

बुधवार बिहान थोरैसिक सर्जन मलाई भेट्न आउनुभयो र मेरो वरिपरि पर्दा तानेर टाउको हल्लाउँदै भन्नुभयो "मैले यस्तो केहि देखेको छैन ..."

यस बिन्दु मा मैले वास्तव मा सोचेको थिएँ, "सायद यो भन्दा खराब हो कि मँ आफैँलाई महसुस गर्न को लागी अनुमति दिईरहेको छु"

उनले भने, "मलाई यति विश्वास थिएन कि मैले हिजो लिएको एक्स-रे कि मैले मेलबोर्न बाट शीर्ष थोरेसिक सर्जन मा फोन गरें र उनी र म २४ घण्टा को लागी एक्स-रे को लागी आइतबार साँझ र हिजो बिहान र उहाँ तपाईँको फेफडों को एक र एक आधा बाहिर निकाल्ने मेरो मूल निदान संग सहमत हुनुहुन्छ। उहाँ मेरो वर्तमान निदान संग सहमत हुनुहुन्छ, कि तपाईँ अब एक किशोरी को दुई एकदम नयाँ फेफडों जो कहिल्यै धूम्रपान गर्नुभएको छ "

मैले भने "म ४३ बर्षको छु"

उनले भने, "मलाई थाहा छ ..."

म धेरै उत्साहित थिएँ ... म सफल भएको थिएँ ...

मैले सोधें "अब के हुन्छ?"

उनले जवाफ दिए, "तपाईँ घर जान सक्नुहुन्छ"

मैले सोधें "कति छिटो?"

उनले जवाफ दिए "जति सक्दो चाँडो। म निको प्रविधी गरिरहेका छन् सुन्न र वाई भनेर कहां छन् पनि लिएर पूरक, र यो स्पष्ट छ काम तपाईँ को लागि र तपाईँ घर मा बेहतर हुनेछ। "

जब मेरो लिफ्ट एक घण्टा पछि मलाई घर पुग्न आयो, म अस्पताल बाट मेरो आफ्नै भाप मुनि हिँडे।

दुर्घटना को दुई हप्ता भित्र म टार्जन जस्तै मेरो छाती ठोक्न सक्षम थिए।

मेरो भाँचिएको पसली र भंगिएको उरोस्थी राम्रो संग निको भैरहेको थियो।

के यो अचम्मको हुने छैन यदि हामी सबै आफैँ र विचारहरु र प्रेरणाहरु लाई हामी पनी भरोसा गर्दछौं?

हामी साँच्चैँ आफैँलाई कति भरोसा गर्छौं?

मलाई थाहा छ १७ since पछि मेरो विश्वास र विश्वास म मा छ र म के गर्न सक्षम छु , धेरै बढेको छ। यो मुख्य रूपले एउटै काम को कारणले अब म www.enjoyinnerpeace.com.au को माध्यम बाट साझा गरीरहेको छु यस वेबसाइट मा त्यहाँ धेरै आर्टमहरु छन् कि तपाईँ आफ्नो आध्यात्मिक बृद्धि गर्न को लागी घर मा वा उस्तै यात्रा मा अन्य समान मन भएका मानिसहरु संग साझेदारी को माध्यम बाट सक्षम छन् ।

यदि तपाईँ जान्न चाहानुहुन्छ कि कसरी तपाईँको आत्मा गाइड संग काम गर्न को लागी जोन जस्तै वा तपाईँ को हुनुहुन्छ, तपाईँ कहाँ बाट आउनुभएको छ , तपाईँ कहाँ जाँदै हुनुहुन्छ र तपाईँ यहाँ किन हुनुहुन्छ , को बारे मा अधिक जान्न चाहानुहुन्छ , तब h वेब साइट www मा जानुहोस् | enjoyinnerpeace.com.au

एक पटक त्यहाँ उनको साइट मा

पहिले हाम्रो कहानी ट्याब मा २० मिनेट को भिडियो हेर्नुहोस्

दोस्रो एक ईबुक किनुहोस्।

तेस्रो तपाईं एक घर अध्ययन कार्यक्रम किन्न सक्नुहुन्छ , जुन तपाईं तपाईंको आफ्नै मा , तपाईंको आफ्नै घर मा काम गर्न सक्नुहुन्छ

चौथो अभिमुखीकरण प्रोफाइल को लागी एक परामर्श मा एक को लागी आफैलाई बुक गर्नुहोस् जहाँ तपाईं आफ्नो आध्यात्मिक सहयोगीहरु संग स्पष्ट दुई तरिका संचार स्थापित /परिष्कृत गर्नुहोस्।

तपाईं आफ्नो आध्यात्मिक विकास पछि लाग्न चाहनुहुन्छ कति टाढा आधारमा त्यहाँ छन् आध्यात्मिकता र धेरै अन्य सेवाहरु उपलब्ध मा भन्दा 600 पाठ्यक्रम।

वेबसाइट www.enjoyinnerpeace.com.au अन्वेषण गर्नुहोस् र म च तपाईं कुनै प्रश्न मात्र सोध्नुहोस् ।

जोनले मानिसहरुलाई कसरी आफ्नो आत्मा गाइड संग कुरा गर्न सिकाउने दुनिया भ्रमण, आफैलाई भरोसा, आफ्नो जीवन को उद्देश्य पाउन र यसलाई पछ्याउने साहस छ।

यदि तपाईं जोन तपाईंको क्षेत्र मा आउन चाहनुहुन्छ तब उहाँ वा उसको स्टाफ www.enjoyinnerpeace.com.au वेब साइट को माध्यम बाट सम्पर्क गर्नुहोस् ।

साथै यदि तपाईं अंग्रेजी मा पनि धाराप्रवाह हुनुहुन्छ र त्यहाँ अंग्रेजी भाषा बाट यस अनुवादित संस्करण मा अनुवाद मा त्रुटिहरु छन् कृपया मेरो कार्यालय थाहा दिनुहोस् र यदि तपाईं हाम्रो लागी अनुवाद पुनः जाँच गर्न खुसी हुनुहुन्छ भने हामी खुशीले शब्द दस्तावेज संस्करण को लागी अगाडि बढाउनेछौं। तपाईं सम्पादन गर्न को लागी। हामीलाई मदत लागि अग्रिम धन्यवाद ☺